

PODNO SZONY (10) *part praet pass impf*

podnoszony (5), **podnoszon** (4), podnoszony *a.* podnoszon (1).

Wszystkie o jasne.

sg f N podnoszona (2), podnoszon(a) (1); ~ (*praed*) -a (2). ◊ *A* podnoszoną (1). ◊ *n N* (*praed*) podnoszono (2). ◊ *pl N subst* podnoszon(e) (2). ◊ *A subst* podnoszon(e) (2).

Składnia dopełnienia sprawcy: podnoszony od kogo (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Przemieszczany w górę (2) :

podnoszon czym (1): Machina, Nieyákíe naczynie yáko koło którym wielkie kámíeníe álbo co ciężkiego bywa podnośzono *Mącz* 202d.

a. *Odrywany od spraw ziemskich, kierowany ku Bogu; przen* (1) : wkownatcze y myełcze modlythwy bylo gdyzełz wgorączym duchu byuala od anyolow podnośzona a owczyelenyu bozym tam rozmyłzłala *PatKaz III* 143.

2. Którym wykonuje się ruch w górę (o częściach ciała) (1) :

Wyrażenie: »ręce do Pana Boga podnoszone« (1): Prawdá iż było ważne potykánie Iozuego: ále ważnieyże ręce Moyzełzowe do Páná Bogá wftáwícźnie [...] podnośzone. *PowodPr* 20.

3. Wbijany w pychę (1) :

Wyrażenie: »podnoszon na pychę« (1): To pienie o tym/ iako ferce niema byc podnośzono na żadną pychę *WróbŻołt* rrv.

4. Wszczynany (3) :

Fraza: »wojna jest (a. bywa, a. ma być) podnoszona« (3): Ale woyná ma być podnośzóná [*sed bellum debet geri*] dla pomłzczenia ábo odwetowánia krzywd *ModrzBaz* 104v, 26, 104v.

5. Składany jako ofiara sakralna (3) : Abowiem pierłi obráćáne/ y łopátkę podnośzoną [*armum exaltationis*]/ wzięłem od fynow Izráełłkich z pokoynych ofiar ich *BibRadz Lev* 7/34.

Wyrażenie: »ofiary podnoszone« = elevatio, oblatio PolAnt (2): Włzytki ofiáry podnośzone z rzeczy połwęconych/ ktore fynowie Izráełłcy oddawáią Pánu oddałem thobie *BibRadz Num* 18/19, 2.*Esdr* 13/5.

Synonim: 4. wszczynany.

Cf **PODNO SIĆ**

KW, MM